

وہلا مدانہ وہی

۱۳

گومانی گورپہ رستان

۱۳ شبہة للقبورین والجواب علیہا

نووسینی: عبداللہ بن حمید الفلاسی

وہرگیپر: زریان سہرچناری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، والصلاة والسلام على رسول الله، أما بعد:

باش بزانه په حمه تی خوامان لیبیت، ریگا راسته که ی خوی گه وره، چه ندین ناحه ز و دوژمنی هه یه، ئیتر دژایه تی ئه و ریباره راسته ده کریت به شیوه یه کی لیزانانه و ده یانه وییت به رپه رچی بده نه وه به زانیاری ناراست و گومان و به لگه ی بیینه ما^(۱).

بویه پیویسته له سه ره موو موسولمانیکی ژیر خوی شاره زابکات له ئایینه که ی و خوی پرچه ک بکات به زانیاری شه رعی تا کو بتوانیت به ره لستی ئه و دوژمنانه ی پی بکات و له ناویان به ریت که پیشه وا و سه رکرده که یان شه یتانه، وه که له قورئانی پیروژدا ئامازه ی پیکراوه که هه ره شه ی کردوو له ریبارانی ریگای راست، خوی گه وره باسی ئه و روداوه مان بو ده کات و ده فه رمویت: ﴿ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ

صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَيِّنُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ [الأعراف]

واته: گوتی: چونکه له ریت لا دام، منیش بو یان رو دهنیشم، راسته ری پی تو یان لی ده گرم، ئه وسا له پیش و پاشه وه بو یان ده چم، راست و چه پیشیان لی ده گرم؛ جا ده بینی زورینه یان شو کرناکه ن.

سو پاس بو ئه و خوییه ی که بریاری داوه ته نها سه ربازانی خوی سه ربخات له هه ردوو دنیا دا، به به کاره یانی به لگه و زمان، هه روه ها به شمشیر و یم و چه کی زه مان. (بِالْحُجَّةِ وَاللِّسَانِ وَالسَّيْفِ وَالسَّنَانِ) به لام ته نها ترسی ئه وه هه یه که موسولمانی یه که خواناس (مُوَحَّد) ریگای راست بگریته به ر به بی تویشو، وه خوی پرچه ک نه کات به زانیاری شه رعی، هه رچه نده خوی گه وره له وه سفی قورئاندا ده فه رمویت:

﴿ تَبَيَّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرًى لِّلْمُسْلِمِينَ ﴾ [النحل] ﴿٨٩﴾

واته: هه موو شت روون ده کاته وه و ری نوینی و دلوقانی و مژده یه بو موسولمانان.

بویه ئه وانیه ی که گومان بو موسولمان دروست ده که ن و که گومان و به لگه ی بیینه ما ده هیینه وه بو خه لکی، خوی گه وره له قورئاندا گومانه کانیان پوچه ل ده کاته وه و به درو یان ده خاته وه، خوی گه وره

ده فه رمویت: ﴿ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴾ [الفرقان] ﴿٣٣﴾

(۱) ئه م نوسراوه پوخته ی کتیبی (کَشْفُ الشُّبُهَاتِ) سی (شیخ محمد التیمی) ه، په حمه تی خوی لیبیت، وه تی هه لکیش کراوه له گه ل شه رحه که ی (شیخ محمد العثمین) به شیوه یه کی وا که بگو نجین به یه که وه. نوسه ر

واتہ: ئەگەر ئەوان نەزیلان ت بۆ دیننەو، ئیئمە راستیت بۆ دینین و [نەزیلە یەکی] پەرمانا تر لە ئی ئەوان .

نمونه ی ئەو کەسانەش، بیدعە چی و گومرپاکانن لە گورپە رسته کان، ئەوانە ی کە ئایینی پوختی خوای گەرەیان وازلیهیناوه و شەریکیان بۆ خوای گەرە بریارداوه و پیاوچاکان و پیغەمبەرانیان (علیهم السلام) گەیاندۆتە هاوتا و هاوشانی خوای گەرە، جا ئەو کەسانە گومانی زۆریان پییە وەکو بە لگە بە کاریان دەهینن، ئیئمەش بۆ وەلام دانەوہی گومانەکانیان دوو شیواز بە کار دەهینن، وەلامی کورت و پوخت و وەلامی دورودریژ.

وہلام دانەوہیان بە کورتی

(الجواب المجل)

خوای گەرە دەفەر مویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ [آل عمران]

واتە: ھەر ئەویشە ئەم کتیبە ی بۆ تو بە خەلات ناردوو، کە لەویدا ئایە تگە لیک ی پتە و ھەن کە ماکن بۆ کتیبە کە؛ تیشیدایە وەک یەک دەچن و مانای جوراوجور ھەلدەگرن. ئەو کەسانە ی دلی دەغە زاریان ھە یە، ھەر ئەوانە ھەز لی دەکەن کە خەلکی پی ھەل دەخەلە تی و ھەرچونی دلیان دە یەو ی مانایان لیک دەدەنەو کە غەیرەز خوا نایانزانن. ئەو کەسانەش کە زور زانان، ئەلین: بروامان پی ھە یە و ئەمانە گش لە پەرورندە مانرایە و غەیرەز ئەو دل و شیارانە، بە وردی بیر ناکەنەو.

وہ لە فەر موودە ی پیغەمبەر داﷺ ھاتوو کە دەفەر مویت: (إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَاخَذُوا مِنْهُمْ). (رواه مسلم).

واتە: ھەرکە سیکتان بینی شوین ئایە تە لیکچوو دەکان کە وتبوو، ئەو و ئەو کەسانەن کە خوای گەرە ناوی بردون، ئاگاداریان بن و خوتانیان لی بپاریژن.

ئەو تە پیغەمبەر مانﷺ ئاگادارمان دەکاتەو لەو کەسانە ی کە شوین ئایە ت و فەر موودە لیکچوو دەکان دەکەون، وە دەیانە ویت ھەق و راستی پی داپۆشن و ناحەقی پی بگۆرن بە ھەق، ئەو جورە کەسانە خوای گەرە ناویانی ھیناوه و وەسفی کردون بۆمان بە: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ﴾ ئەو کەسانە ی دلی دەغە زاریان ھە یە.

هۆكاری ئه و ئاگادار كردنه وه یه ی پیغه مبه ریش ﷺ ئه وه یه كه ترساوه ئه و جوره كه سانه گومر امان بكهن و له خشته مان بهرن، و پریگای راستمان لی هه له بكهن به شوین كه وتنی لیكچووه كان، بویه ئاگاداری كردینه ته وه له خویان و له شوینكه وتنی ریباره كه یان.

وه لām دانه وه ی گومانكانیان به دریزی

(الجواب المفصل)

گومانی یه كه م :

ده لاین: ئیمه هاوبه ش بو خوا بریار نادهین، وه شایه تی ده دهین كه هیچ كه سیک به دیهینهر و پوزیده ر نییه، وه هیچ كه سی ناتوانیت سود و زیان بگه یه نیت به خه لك الله نه بیت، ته نها و بی هاوه له، وه شایه تی ده دهین كه موحه ممه د ﷺ نیردراوی خواجه و ناتوانیت هیچ سود و زیانیک ته نانه ت بو خویشی دابین بکات، به لām له بهر ئه وه ی ئیمه تاوانبارین، وه پیاوچاكان خاتریان هه یه له لای خوا، بویه ئیمه له پریگه ی ئه وانه وه داوا له خوا ده كه یان.

وه لāmی گومانی یه كه م :

بزانه ! ئه و كه س و تاقدمانه ی كه پیغه مبه ر ﷺ ده جهنگا له دژیان، وه سه رومالی حه لال كردبوون، دانیان ده نا به و راستیه دا، وه دانیشیان ده نا به وه دا كه (بت) ه كانیان هیچیان به ده ست نییه، به لكو ته نها به کاریانده هیان له بهر ئه وه ی كه خاتریان هه یه له لای خوا وه بو ئه وه ی كه بیانكه نه نیوانیک له به ینی خویان و خوی گه ورده دا و شه فاعه تیان بو بكهن، به لām داننانیان ته نها به وه ی كه یه ك خوا هه یه و تاكو ته نه یه هیچ سویدیکی پی نه گه یاندن.

چونكه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ [الأنبياء]

واته: بهرله توش ئیمه هه ر پیغه مبه ریکمان نارد، رامان سپارد، كه: هیچ په رستووێك به غه یره ز من نییه و هه ر ته نیا من بپه رستن.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ [الذاریات]

واته: من هه ربویه جندوکه و مرؤم دروس کرد، بمپه رستن .

وہ دہ فہ رمویت: ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿ ۱۸ ﴾ [آل عمران]

واتہ: خودا بؤ خوئی ئاگاداره و فرشته کانی ئه ویش و زانایانی به ئینسافیش باش دہ زانن کہ هیچ کہسی غه یرہ ز خودا، شیاوی پهرستنئ نییہ و ہەر خوئیہ تی بہ دہستہ لاتی لہ کارزان .

وہ دہ فہ رمویت: ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿ ۱۶۳ ﴾ [البقرة]

واتہ: خودای ئیوہ ہەر خودای تاک و تہ نیایہ. بہ غه یرہ ز ئه و هیچ شت بؤ پهرستن ناشی؛ ہەر بؤ خوئی دہندہ یہ و دلوقانہ .

وہ ہر وہا دہ فہ رمویت: ﴿ فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ ﴿ ۵۶ ﴾ [العنكبوت] واتہ: ہەر تہ نیا من پهرستن.

وہ چہ ندین ئایہ تی تریش کہ بہ لگن لہ سہر ئه وہی دہ بیئت تہ نہا اللہ پهرستنئ و جگہ لہ اللہ کہسی تر نہ پهرستنئ و هاوبہ شی بؤ بریار نہ درئت، نہک تہ نہا دانبنرئت بہ دہستہ لات و ہہ بونی خودا.

گومانی دووہم :

دہ لئین: ئه و ئایہ تانہ ی کہ لہ سہر وہ باسکران، خوای گہ ورہ دہ ربارہ ی (بت) پهرستہ کان ناردویہ تیہ خوارہ وہ، بہ لام ئه وانہ ی کہ ئیمہ دہ یانکہ یں بہ نیوان لہ بہ ینی خویمان و خودا، ئه ولیا و پیاوچاکانن، کہ جیاوازیہ کی زوریان ہہ یہ لہ گہ ل (بت) ہہ کاندا.

وہ لامی گومانی دووہم :

بزانه ! ہہر کہ سیئ شتیکی تر پهرستنئ جگہ لہ اللہ، مانای وایہ شہریکی بؤ بریار داوہ و کہ واتہ ہہر وہک وایہ (بت) سی پهرستنئ، ئیتر چ جیاوازیہ کہ ہہ یہ لہ نیوان پهرستنئ (بت) و پیکر و پیغہ مہ ران و پیاوچاکاندا، کہ ہہر بکرئت بہ هاوتا و هاوبہ شی خوای گہ ورہ .

وہ لہ پیش ہاتنی ئیسلامدا بیباوہ رپہ کان ہہندیکیان هاواریان دہ کردہ (بت) ہہ کان، وہ ہہ یان بوو کہ هاواری دہ کردہ پیاوچاکان، بہ لگہش بؤ ئه وہی کہ ہہندیکیان هاواریان دہ کردہ پیاوچاکان ئه و

فہرمایشتہ ی خوای گہ ورہ یہ کہ دہ فہ رمویت: ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ أَلْوَسِيلَةً ﴿ ۵۷ ﴾

[الإسراء]

واتہ: ئه و کہ سانہ ی ئه وان ہانایان پی دہ بن، کامانیانہ نزیکترن، بہ دووی هوذا دہ گہ رین کہ بگن بہ پهرہ رینیان.

وہ بہ لگہش بو ئہ وہی کہ ہندیکیان پیغہمبہرانیان U دہ پەرست، ئہ و ئایہ تہیہ کہ باسی پەرستنی (عیسای کوری مہریہ م) دہ کات U لہ لایہن گاوردہ کانہ وہ، خوی گہوردہ دہ فہرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ

يَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ﴾ [المائدة]

واتہ: ئہ و کاتہش کہ خودا گوتی: ئہ ری عیسای کوری مہریہ م! تو گوتوتہ بہ و مہردمہ - غہیرہ ز خودا- دہ بی ئیوہ من و دایکم و ہک دوو خودا پەرستن؟

وہ تیایاندا ہہ بووہ کہ مہ لائیکہ تیان پەرستووہ، بہ بہ لگہی ئہ و ئایہ تہی کہ خوی گہوردہ دہ فہرمویت:

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ۗ﴾ [السبا]

واتہ: لہ و پورژدہا کہ ہہ موان کوردہ کاتہ وہ، ئہ وسا بہ فریشتان ئیژی: ئاخو ئہ مانہ ئیوہ یان پەرستووہ؟

بہ بہ لگہی ئہ و ئایہ تانہی سہرہ وہ ئہ و بوچونہ یان پوچہ ل دہ بیٹہ وہ کہ گویہ موشریکہ کانی سہردمی پیغہمبہر ﷺ تہنہا (بت) یان پەرستبیٹ، بہ لام ئہ مان تہنہا ہاوار دہ کہ نہ پیغہمبہران U و پیاوچاکان، ئہ م گوتہ یہ مان لہ دوو لایہ نہ وہ دہ سہ لمینین:

یہ کہ م: ئہ و بوچونہ یان راست دہرنہ چوو کہ گویہ موشریکہ کانی ئہ و سہردمہ تہنہا (بت) یان پەرستووہ، بہ لکو تیایاندا ہہ بووہ کہ پیغہمبہران و پیاوچاکانیان پەرستووہ.

دووہ م: ئہ گہر و امان دانا کہ ہا و ہلدانہ رانی سہردمی پیغہمبہر ﷺ، تہنہا (بت) یان پەرستبیٹ، ئہ وہ لہو حالہ تہیشدا ہیچ جیاوازیہ ک نییہ لہ نیوانیاندا چونکہ ہہردوولایان شتیکیان پەرستووہ کہ شایہ نی پەرستن نین و ہیچ سودیکیان پی ناگہ یہ نیٹ.

کہ واتہ بہ م شیوہیہ زانیمان کہ خوی گہوردہ ہہر کہ س (بت) ی پەرستبیٹ بہ بیباوہر ناوی ہیناوہ، ہہر وہا ئہ وانہش کہ پیاوچاکانیان پەرستبیٹ ہہر بہ بیباوہری ناوی بردون و پیغہمبہر ﷺ لہ دژیان جہنگاوہ، وہ پەرستنی پیغہمبہران U و پیاوچاکان بویان نہ بووہ بہ بہ لگہ و سودی پی نہ گہ یاندون.

گومانی سی یہ م:

دہ لین: کافر و بیباوہرہ کان بویہ (بت) یان دہ پەرست بو ئہ وہی سودیان پی بگہ یینیت و زیانیان لی دوربخہ نہ وہ، بہ لام ئیمہ ہیچ شتی ک لہو دووانہ داواناکہ یین تہنہا لہ اللہ نہ بیٹ، وہ پیاوچاکان ہیچیان بہ دہست نییہ، تہنہا ئیمہ و ہکو شہ فاعہ تکاریک بہ کاریان دہ ہینین، وہ لہ ریگہی ئہ وانہ وہ لہ خوی گہوردہ نزیک دہ بینہ وہ.

وهلامى گومانى سيبهه م :

بزانه ! ئه و گوته يه يان كتومت له گوتهى بيباوه رپه كانى ئه وسا ده چيىت، وهك خواى گه وره ئاگادارى كردوينه ته وه چونكه ئه وانيش ده يانگوت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ ﴿۳﴾ [الزمر]

واته: ئه و كه سانهى كه به جى ئه و گه وره گه ليكيان بو خويان ديوه ته وه، ئيژن: ئيمه هه ر بو يه ده يانپه رستين، له خوا نزيكمان كه نه وه.

هه روه ها ده فه رمويىت: ﴿هَتُوْلَاءَ شَفَعْتُوْنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ ﴿۱۸﴾ [يونس] واته: ده شلين ئه مانه لاي خودا بو مان ده بن به تكاكار.

گومانى چواره م :

ده لين: ئيمه جگه له الله هيجى تر ناپه رستين، وه ئه وهى ئيمه ده يكه ين له هاواركردنه پياوچاكان و هانا بردن بو يان، عيبادهت و په رستن نيبه .

وهلامى گومانى چواره م :

بزانه ! كه خواى گه وره پيويسىتى كردوو له سه رمان به ته نها ئه و بپه رستين و دلسوزى ته واومان هه بيىت له په رستنيدا و ئه و په رستنه شى كردوو به مافى خوى به سه رمانه وه، چونكه خواى گه وره به به نده كانى خوى ده فه رمويىت: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿۵۵﴾ [الاعراف]
 [الاعراف]

واته: به نه ينى و به سه ركزى هه ر په روه رنده و له بىر بى و له به رى بپاريينه وه. خودا ئه وانهى خو ش ناوى كه له ريگه ي ئه و لا ده دن.

هه روه ها پيويسىته ئه وه ش بزانيه كه دوعا و نزا و پارانه وه ش هه ر خواپه رستين، ئيتر كه زانيمان دوعا و پارانه وه خواپه رستين كه واته پارانه وه له هه ر شتيك جگه له الله (شرك) ه واته هاوه لپياردانه بو ئه و خوايه ي كه ته نها خوى شايسته ي ئه وه يه كه ليى بپاريينه وه و به ندايه تى بو بكه ين و چونكه الله خوايه كى ته نها و بى هاوه له .

جا كه زانيمان دوعا و پارانه وه به ندايه تيه، وه شه و و پوژ له خواى گه وره پارايينه وه به ترس و ئوميد ه وه، به لام ئه گه ر ته نها بو يه ك پيويسىتى له شتيكى تر جگه له الله بپاريينه وه وهك پيغه مبه ران و پياوچاكان و مه لائيكهت و جنو كه و ئه ستيره و به رد و دار، ئه وه هاوه لمان بو خوا بپيارداوه له په رستندا.

بۆ نمونہ خوا گہورہ دہفہرمویّت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ ﴿۲﴾ [الکوثر]

واتہ: سا تۆ بۆ پەرورندہی خۆت نمیژ و قوربانی بکہ.

ئیترا گەر گوپرایه لی خوی خۆمان بین ئەوا لە فەرمانی دەرناچین و تەنہا سەربرین و قوربانی بۆ ئەو ئەنجام دەدەین، وە ئەگەر ھەر ئازە لیکمان سەربری بۆ ھەر دروستکراویک لە دروستکراوہکانی خوی گہورہ وەک پیغەمبەرانی و جنۆکە و شتانیکی تر جگہ لەوان، ئەوہ ھاوہلمان بپارداوہ و پەرستمان بۆ جگہ لە اللہ ئەنجام داوہ.

وہکو لە پیشدا باسمان کرد، ھاوہلپارادەرانہی سەردەمی پیغەمبەرش ﷺ، کہ لە فریشتە و پیاوچاکانیان و (لات و عوززا) دەپارانەوہ، سەرجم پەرستنەکانیان بۆ ئەوان نەبوو بە لکو تەنہا لە پارانەوہ و ھانا بۆ بردن و ئازەل سەربرین و ھەندیک شتی تر لەو بابەتانەدا دەیانکردن بە ھاوہلی خوی گہورہ، وە دانیان دەنا بەوہدا کہ بەندە (اللہ) ن و لە ژیر چاودیژی ئەودان، وە باش دەیانزانن کہ تەنہا اللہ سەرپەرشتیکارہ و پوداوەکان ھەل دەسورپینیت، بەلام لە شتانیکی تر جگہ لە خوا دەپارانەوہ و ھانایان بۆ دەبردن لەبەر ئەوہی کہ خاوەنی ریزن لە لای خوا و داوی شەفاعەتیان بۆ بکہن، ئەمەش زۆر بە پونی لە ئایەتەکاندا دیارہ.

گومان ی پینجەم:

دەلین: ئیوہ ئەی یەخوایەرسەتەکان بەم گوتانەتان نکۆلی لە ھەبونی شەفاعەت دەکەن بۆ پیغەمبەر ﷺ.

وہلامی گومانی پینجەم:

بزانی! ئیمہ بە ھیچ شیوہیەک نکۆلی لە ھەبونی شەفاعەتی پیغەمبەر ﷺ ناکەین و بە درۆی نازانین، بە لکو لە لای ئیمہ پیغەمبەر ﷺ (الشافع المشفع) ە وە داواکارین لە خوی گہورہ کہ بەر شەفاعەتی پیغەمبەرمان بخات ﷺ، بەلام لە بنەرەدا شەفاعەت ھەمووی بۆ خویە وەک دەفہرمویّت:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ ﴿۴۴﴾ [الزمر: ۴۴] واتہ: بیژہ: نکا - سەرلەبەر - ھەر بۆ خودایە.

وہ کەس ناتوانیت کہ شەفاعەت بکات تەنہا بە پەزمامەندی خوی گہورہ نەبیت، خوی گہورہ

دەفہرمویّت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ﴿۲۵۵﴾ [البقرہ]

واتہ: کئی وا ھەیە ھەتا - بۆ خوی ئیزنی نەدا - بتوانی تکای لا بکا؟

وہ ہر وہا ناتوانیّت شہ فاعہ ت بؤ ہیچ کہ سیّک بکریّت تا کو شایہ نی ئوہ نہ بیّت و خوی گہ ورہ ریگہ نہ دات بہ وہی کہ شہ فاعہ تی بؤ بکریّت، بہ بہ لگہی ئوہ ئایہ تہی کہ خوی گہ ورہ دہ فہ رمویّت: ﴿وَلَا

يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ [الأنبياء]

واتہ: ہر کہ سیّ خوی رہ زای نہ بی، ناتوان تکای بؤ بکہن.

وہ سو پاس بؤ خوا بہ بہ لگہی چہ ندین ئایہ ت و فہ رموودہ، خوی گہ ورہ رازی نابیّت کہ پیغہ مبر ﷺ شہ فاعہ ت بؤ ہیچ کہ سیّک بکات تہ نہا موسولمانی (مُوحِدٌ) واتا یہ کخوپہ رست نہ بیّت. چونکہ ئوہ گہ ر بہ ناوی ئیسلامہ وہ ہر دینیکی تر دابتاشین و بہ پیچہ وانہی دینی حہ قہ وہ دینداری بکہین ئوہ بہ دلنیا بیہ وہ خوی گہ ورہ و ہری ناگریّت و پیی رازی نابیّت :

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ [آل عمران]

واتہ: ہر کہ س جگہ لہ دینی ئیسلام ہر دینیکی تر ہ لبرئیّریت، ئوہ لیی و ہر ناگریّت.

ئیتر کہ زانیمان شہ فاعہ ت تہ نہا بہ دہ ست خوی گہ ورہ یہ وہ ہیچ شہ فاعہ تیّک ناگریّت تہ نہا لہ سہر رہ زامہ ندی خوی نہ بیّت، وہ پیغہ مبران و پیواچا کانیش ناتوانن شہ فاعہ ت بؤ کہ سیّکی تاییہ تی بکہن تا کو خوی گہ ورہ خوی پییان پیی نہ دات، وہ ریگہ نادات کہ شہ فاعہ ت بکریّت تہ نہا بؤ خہ لکی (مُوحِدٌ) یہ کخوپہ رستہ کان نہ بیّت، کہ واتہ ئوہ موسولمان تہ نہا داوی شہ فاعہ ت لہ اللہ بکہ و بلیّ: خویہ گیان لہ شہ فاعہ تی پیغہ مبر ﷺ بیّ بہ شم مہ کہ، خویہ گیان بہ و شیوہ یہ م لیّ بکہ شایستہی شہ فاعہ تی پیغہ مبریم ﷺ، و ہ ہر دوعایہ کی تر لہ و شیوہ یہ.

گومانی شہ شہم:

دہ لئین: خوی گہ ورہ شہ فاعہ تی بہ خشیوہ بہ پیغہ مبر ﷺ، کہ واتہ ئیمہ لہ و شہ فاعہ تہ داوادہ کہین لہ پیغہ مبر ﷺ کہ خوی گہ ورہ پیی بہ خشیوہ.

وہ لامی گومانی شہ شہم :

بزانه ! راستہ خوی گہ ورہ شہ فاعہ تی بہ خشیوہ بہ پیغہ مبر ﷺ بہ لام نہ ہی کردوہ کہ ئیمہ لہ و

پیار پیئہ وہ، بہ بہ لگہی ئوہ ئایہ تہی کہ خوی گہ ورہ دہ فہ رمویّت: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجن]

واتہ: دہ گہ ل خودا، ہاواری کہ سیّ تر مہ کہن.

وه ئه وهش بزانه كه راسته خواى گه وره مافى شه فاعه تكردى به خشيوه به پيغه مبه رﷺ، به لام به و شيوازهى كه ناتوانيت شه فاعه ت بكات تاكو خواى گه وره خوى پيى پينه دات، وه هه روه ها پيغه مبه رﷺ ناتوانيت سه ربه خو شه فاعه ت بو هيچ كه سيكى ديارى كراو بكات هه تاكو خواى گه وره ئه و كه سه به شايستهى شه فاعه ت نه زانيت، وه پون و ئاشكرايه هه ركه سيك (مُشْرِك) بيت و هاوه ل بو خوا بپاربدات ئه وا هه رگيز شايستهى شه فاعه تى پيغه مبه رﷺ نيه، به لگه ي ئه م گوته يه مان ئه وه يه كه خواى گه وره

ده فه رمويت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ (الأنبياء)

واتا: هه ر كه سى خوى ره زاي نه بى، ناتوان تكاى بو بكه ن.

ئه وهش بزانه كه خواى گه وره جگه له پيغه مبه رﷺ مافى شه فاعه تى داوه به مه لائيكه ت و كورپه ي له بارچوو، وه ئه وليا و پياوچاكانيش، جا ئايا ئيمه بو مان هه يه له هه موو ئه وانه بپارپينه وه؟ به كورتى ئه گه ر ده ته ويت پيغه مبه رﷺ شه فاعه تت بو بكات، ئه م دوعايه بخوينه و له خواى گه وره بپارپيره وه كه به ر شه فاعه تى پيغه مبه رت بخت (اللهم شفع في نبيك محمد ﷺ) چونكه ئه گه ر داواى شه فاعه تى پيغه مبه رﷺ بكه يت و راسته وخو له خوى بپارپيته وه، ئه وه ته رخانكردى دوعايه بو جگه له خوا، كه ده بيت به (شرك الأَكْبَر) واته هاوه لدانانى گه وره كه موسولمان به و كاره ي له دين ده رده چيىت، خوا په نامان بدات.

گوماني جه وته م:

ده لئىن ئيمه هه رگيز شهريك بو خوا دانانين، وه هانا بردن و پشت به ستن به پياوچاكان دروسته و هاوه لپرياردان نيه.

وه لامى گوماني جه وته م:

بزانه كه خواى گه وره (شريك) واته هاوه لپرياردانى له گه ل زينا دا حه رام كر دووه، وه خواى گه وره هه رگيز له شهريك خو ش نابيت، كه واته ده بيت بزاني هاوه لپرياردان چيه؟ له به رئه وه ي ئه وان نازانن هاوه لپرياردان چيه؟ وه ده لئىن داواكردى شه فاعه ت له پيغه مبه رﷺ هاوه لپرياردان نيه! ئه مهش به لگه يه له سه ر ئه وه ي كه هيشتا له هاوه لپرياردان تينه گه شتون كه خواى

گه وره ناوى بردوو به سته مى هه ره گه وره: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان)

واته: شهريك بو خودا بپرياردان، ناهه قيبه كى زور مه زنه.

موسولمانی یہ کخوایہ رست! تۆش پییان بلی، جا کہ ئیوہ نازانن هاوہ لبرپاردان چییہ؟ ئیتر بۆچی بہ هانابردنتان بۆ پیاوچاکان و کردہ وه کانی ترتان دلین هاوہ لبرپاردان نییہ! چونکہ حوکمدان بہ سہر بابہ تیگدا دوی ئوہ دہ بیٹ کہ زانیاریت هہ بیٹ له سہری، ئیوہ کہ دلین ئیمہ شیرکمان نہ کردوہ، وه ناشزانن هاوہ لبرپاردان چییہ! ئوہ حوکم دانیکہ بہ بی زانیاری، بۆیہ ئو حوکمہ تان رەد دہ کریتہ وه و وەرناگیریٹ.

ئەى باشە بۆچی ناپرسن هاوہ لبرپاردان چییہ و چۆنہ؟ کہ ئویش خوی گہ ورہ حہرامی کردوہ وه ک و زینا و پیاوکوشتن و کارہ حہرامہ کانی تر، وه برپاری داوہ له هہ موو تاوانیک خۆش ببیٹ جگہ له هاوہ لبرپاردان، وه برپاری داوہ کہ خاوەنہ کہی بخاتہ دۆزہ خوہ و بہ هہ شتی لی حہرام کردوہ، ئایا ئیوہ وادہ زانن کہ خوی گہ ورہ هاوہ لبرپاردانی حہرام کردوہ له سہر بہ ندہ کانی و بہ جوانیش بۆی پون نہ کردونہ تہ وه کہ هاوہ لبرپاردان چییہ؟ ئوہ زۆر دورہ له کارہ پر حیکمہ تہ کانی خوی گہ ورہ وه.

گومانى هه شتەم :

دەلین : شیرک تہ نها بت پەرستنہ، خو ئیمہ بت ناپەرستین.

وہ لاملی گومانى هه شتەم :

بزانه! بت پەرستہ کان بیروپروایان وانہ بوو کہ بتہ کانیان بہ دیهینہر و پۆزی دہر و هہ لسورپینہری ئو کہ سانہن کہ لییان دہ پارینہ وه، تہ نانہت له قورئاندا ئم راستیہی تیدایہ و ئو کہ سانہ بہ درۆدہ خاتہ وه کہ وا دلین.

چونکہ له راستیدا (بت) پەرستی واتہ کہ سیک روبکاتہ بہ ردیک یان داریک یا گۆرپیک و جگہ له مانہ، لیی پاپریتہ وه و ئازہ لی بۆ سہر برپیت و بلیٹ بہ هۆی ئو پەرستراوانہ وه له خوی گہ ورہ نزیک دہ بینہ وه و بہ هۆیانہ وه خوی گہ ورہ ناخۆشیہ کانمان لی دور دہ خاتہ وه یان داواکاریہ کانمان دہ هیئیتہ دی.

ئایا گۆرپہ رستہ کان ئو کار و کردہ وانہی کہ ئیوہ دہیکن له لای گۆر و ئو مہ زار و جیگایانہی کہ دروست کراون له سہر گۆرہ کان، ئو ہمان کارو کردہ وه نییہ کہ (بت) پەرستہ کان پیشتر کرویانہ؟ و کردہ وه کانتان و هکو ئوان وانی یہ؟.

ئیتیر بۆ داکۆکی له خۆتان دہ کەن و دلین: تہ نها (بت) پەرستی شیرکہ، وه مہ بہ سستان ئو وه یہ کہ شیرک تہ ها تایبہ تہ بہ (بت) پەرستنہ وه، یا خود دہ تانہ ویٹ بلین شیرک پشت بہ ستن و هانا بردن بۆ پیاوچاکان و پارانہ وه لییان ناگریتہ وه؟

ئەم گوته يه تان له قورتاندا به پونی به رپه رچ دراوه ته وه، چونکه له قورتاندا ئەوانه ی که له به ندايه تی کردنياندا خۆيان په يوه ست کردوه به مه لائیکه ت يان پیغه مبه ران U يان پياوچاکان، به بیباوه ر ناوزه د کراون.

گومانی نۆیه م:

ده لئین: ئەو موشریکانه ی که قورتان باسیان ده کات شایه تی ناده ن به تاک و ته نهایی خوی گه وره له په رستندا و نالئین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه پیغه مبه ریان ﷺ به درۆده خسته وه و نکۆلیان له زیندوبونه وه کردوه و قورتانیان به درۆزانیوه و به سیحریان داناوه، به لام ئیمه ده لئین: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه قورتان به راست ده زانین و پرومان به زیندوبونه وه هه یه وه نوێژده که یین و پۆژده گرین، ئیتر چون وه کو ئەو موشریکانه سه یرمان ده که ن.

وه لایمی گومانی نۆیه م:

بزانه که زانایانی ئیسلام کۆکن له سه ر ئەوه ی هه رکه سیك نکۆلی له به شیکی که می دینی ئیسلام بکات ئەوه وه که ئەوه وایه که هه مووی به درۆبخاته وه، وه هه رکه سیك باوه ری به ته نها پیغه مبه ریک نه بیته U ئەوه وه که ئەوایه که بروای به هه یچ پیغه مبه ریک نه بیته U، چونکه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ﴿١٥١﴾﴾ [النساء]

واتا: ئەو که سانه ی دلایان دژی خوا و پیغه مبه ره کانیه تی و دیاره ده یانه وی له نیوان خوا و پیغه مبه ره کانی فه رقی دانین، ئیژن: ئیمه باوه ر به هیندیکیان ده که یین، هیندیکیشیان به جیگه ی باوه ر نازانین؛ گه ره کیانه له م نیوانه ریگه یه ک بو خو په یدا که ن. به راستی که ئەمانه خودانه ناسن.

هه روه ها ده رباره ی به نی ئیسرائیله کان ده فه رمویت: ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ﴿١٥٥﴾﴾ [البقرة]

واتا: ئاخو ئیوه به هیندی له ناوه رۆکی کتیبه که و بروا ده که ن، له هیندیکی حاشا ده که ن؟ هه ر که س له نگۆ ئەوه بکا دیاره له ژیانی دنیا دا ریسوا ده بی و له و دنیا شا زۆر به توندی ئازار ده درئ.

که واته هه رکه سیك دانبنیته به تاکیته خوا و شایه تمان به ینیته به لام نکۆلی واجب بونی نوێژ بکات هه ر کافره، وه هه رکه سیك دان بنیته به یه کخوا په رستی و واجبیتی نوێژدا به لام نکۆلی واجب بونی زه کات بکات ئەوه پیی کافر ده بیته، وه هه ر که سیك دان بنیته به وانه ی سه ره وه دا و ته نها نکۆلی له واجب بونی

پۆژو بکات ئه‌وه کافره، وه هه‌رکه‌سیک برۆای به هه‌مو ئه‌وانه هه‌بیته‌نهنه‌ی نکهۆلی له واجب بونی حه‌ج بکات ئه‌وه کافره، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌وه ئایه‌ته‌یه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ - يعني من كفر بكون الحج واجباً اوجبه الله على عباده - فَإِنَّ اللّٰهَ عَنِّيْ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾﴾ [آل عمران]

واتا: خودا حه‌جی برپار داوه بۆ هه‌ر که‌سی که بۆی بلوئ. هه‌ر که‌سیکیش حاشا بکا، خوا له هه‌موو خه‌لکی دنیا بی نیازه.

وه‌هه‌ر که‌سیکیش برۆای به هه‌موو ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه هه‌بیته‌نهنه‌ی زیندوبونه‌وه به درۆبخاته‌وه ئه‌وه بیباوه‌ره به کۆرای زانیانی ئیسلام. به به‌لگه‌ی ئه‌وه فه‌رمایشته‌ی خۆای گه‌وه‌ره که ده‌فه‌رمویت: ﴿زَعَمَ

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ لَّنْ يَّبْعَثُوْا قُلَّ بَلَّ وَّرِيْ لِنُبْعَثَنَّ ثُمَّ لِنُبُوْنَ بِمَا عَمَلْتُمْ وَّذٰلِكَ عَلٰى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧﴾﴾ [التغابن]

واتا: ئه‌وانه‌ی خۆایان نه‌ناسی، پێیان وا بوو هه‌رگیز زیندوو ناکرێنه‌وه. بیژه: ئاری سویند به په‌روه‌نده‌ی خۆم، بی سو زیندوو ده‌کرێنه‌وه؛ پێشان ئیژن که چکارێکتان کردوو و ئه‌مه‌ش لای خودا هاسانه.

جا ئه‌گه‌ر دانتنا به‌مه‌دا، ئه‌وا بزانه که یه‌کخۆپه‌رستی گه‌وره‌ترین واجبه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆی هیناوین و خۆای گه‌وره فه‌رمانی پیکردوو، وه زۆر گه‌نگ تره له نوێژ و زه‌کات و پۆژو و حه‌جیش، ئیتر چۆن ده‌گونجیت ئه‌گه‌ر که‌سیک نکهۆلی له هه‌ریه‌کیک له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه بکات پێی بیباوه‌ر بیته، هه‌رچه‌نده سه‌رجه‌م فه‌رمانه‌کانی تر ئه‌نجام بدات که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویتی؟ که چی ئه‌گه‌ر نکهۆلی بکات له یه‌کخۆپه‌رستی و ته‌وحید که رپبازی سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌رانه پێی بیباوه‌ر نه‌بیته؟ پاكو بیگه‌ردی بۆ خۆای تاکوته‌نهنه‌ له‌وه‌ زانییه!

ئاخر ئه‌وه‌ی که نکهۆلی ده‌کات له یه‌کتاپه‌رستی و به‌رپه‌رچی ده‌داته‌وه بیباوه‌ر بونی پون و ئاشکرایه جوان دیاره.

ئه‌وه‌تا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل هۆزی (بني حنیفة) دا جه‌نگان، له کاتی‌کدا موسوڵمانیش بیوون وه ده‌یان گوت: (أَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ) وه بانگیان ده‌دا و نوێژیان ده‌کرد، ته‌نهنه‌ ئه‌وه‌بوو پیاویکیان خستبووه هاوتا و هاوشانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ!

ئه‌ی ئایا ده‌بیته‌ حالی ئه‌وانه‌ی ئیستا چی بیته که دروستکراویکی خۆای گه‌وره ده‌خه‌نه رپزه‌ی خودای بالاده‌ستی زه‌وی و ئاسمانه‌کان؟ ئایا ئه‌وانه شایسته‌ترین به‌وه‌ حوکمه‌؟!

وه ئه‌وه‌ کۆمه‌له‌ی که (علي کوری ئه‌بو‌تالیب) له‌ناوی بردن، خۆ هه‌مویان موسوڵمان بون و هاوپی و هاوه‌لی (علي کوری أبو طالب) بوون، وه زانیاری شه‌رعیان له سه‌حابه‌کانه‌وه وه‌رگرتبوو، به‌لام

گومراییه که یان له وهدا بوو که زیاده پرهویان کرد له بهرزکردنه وهی پلهی (عهلی) دا ۱۲ تا کو گه یان دیا نه پلهی خوایه تی، وهك ئەو کۆمه لانهی تر که بیروباوه پریان وابوو دهرحەق (یوسف) و (شَمْسَان) "کهس بوون قه بره کانیا ن ده پهرستران" وه هاوشیوه کانیا ن.

باشه خو ئەو کۆمه له موسولمان بون ئەدی چۆن ئەسحابه کان به کافریا ن دانان و له ناویان بردن. ئایا وا گومان ده بن که سه حابه کانی پیغه مبه ر ﷺ موسولمانانیا ن به کافر داده نا. ئایا واده زانن پارانه وه له (الحسین) و (البدوي) و هاوشیوه کانیا ن زهره ر له ئیمان نادات به لام پارانه وه له (عهلی ۱۲) زیانبه خشه و خاوه نه که ی پی کافرده بیّت؟.

ههروه ها هه موو زانایان یه کپران له سه ر کافر بونی (بني عبید القداح) ئەو هۆزه بون که مه غریب و مسریان له ژێرده ستابوو، خو ده شیان گوت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه جومعه و جه ماعه تیشیا ن ده کر وه لافی موسولمانیتیشیا ن لیده دا به لام ئەو کارانه یان نه بوون به ریگر له به رده م موسولمانانی ئەو کاته دا که حوکمی هه لگه پراوه (الردة) بده ن به سه ریا ندا.

کاتی که هه ندیک شتیا ن لیده رکه وت که پیچه وانه ی بروباوه ری موسولمانانیا ن پییده کرد، بۆیه موسولمانه کان له دژیا ن جه نگان و چی ولاتی موسولمانان له ژێر ده ستیا ندا بوو ئازادیا ن کرد و پاکیان کرده وه لیان.

جا ئەگه ر موسولمانانی پیئشو که سیا ن به کافر دانه نایه هه تا کو سه رجه م شیوازه کانی کوفری تیا کۆده بیته وه ئیتر بۆچی له بابته تی حوکم دان به سه ر هه لگه پراوه دا (باب حکم المرتد) باسی جو ره کانی کافربونیا ن نووسیوه ؟ هه رکهس هه رجوړیک له جو ره کانی کوفر بکات پیی کافرده بیّت، ته نانه ت شتی زۆر وردیشیا ن بۆباس کردوین، وهك گوتنی وشه یه کی کوفر با له دلشیه وه نه یلیت، یان وشه یه کی کوفر به لایه نی گالته و گه په وه بکات، جا ئەگه ر کافر بون به هه ریه کی که له لایه نه کانی کافر بوون نه یه ته دی چونکه خاوه نه که ی له لایه نه کانی تری دینه وه که م و کوری نییه ئیتر باس کردنی به شه کانی کافر بون و له دین هه لگه پراوه هه یچ سویدیکی نابیّت.

بۆ نمونه خوی گه وه حوکمی کافربونی دا به سه ر ئەو دوپروانه دا که وشه ی کافربون به ده میاندا هات، هه رچه نده له گه ل پیغه مبه ردا بون ﷺ و نوێژیا ن ده کرد و زه کاتیا ن ده دا و حه جیا ن ده کرد و جیهادیا ن ده کرد و به زمان شایه تمانیا ن ده هینا، ئەوه تا خوی گه وه ده رباره یان ده فه رمویّت: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ ﴿٧٤﴾ [التوبة]

واته: سویندی ده خون که به خودا ئەوه یان نه درکاندوو؛ که چی قسه ی خودانه ناسانه یان کرد دیا ره له پاش موسولمان بوون له دین په شیوا ن بوونه وه.

ههروه ها خوی گه وره حوکمی کافر بونی دا به سهر ئه و دوروانه دا که ته نانه ت به گالته وه شتیکیان به پیغه مبهرو ﷺ هاوه لانی گوت: ﴿قُلْ اَبِاللّٰهِ وَعَايِنِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ﴿٦٦﴾﴾ [التوبة]

واته: بیژه: ئاخو گالته و به خوا و پیغه مبهری خودا ده کرد؟ داوای لی بووردنی مه کهن؛ ئیوه له پاش پرواهینان بوونه دژی ئیسلامه تی.

وه به لگهی زۆر ههیه له سهر ئه وهی جاری واههیه که سیك به بی ئه وهی خوی بزانی ت شتیك ده لیت پیی کافرده بی ت، وه ک به نی ئیسرائیلیه کان که له دوا ی ئیمان هینانیان و ههستان به کرده وهی چاک که چی به (موسی) یان گوت: ﴿قَالُوا يَمْوَسٰى اَجْعَل لَّنَا اِلٰهًا كَمَا هُمْ ءَالِهَةٌ ﴿١٣٨﴾﴾، ههروه ها گوتهی هاوه له به ریزه کانی پیغه مبهرمان ﷺ که گوتیان (اَجْعَلْ لَنَا ذَاتْ اَنْوَاطٍ كَمَا هُمْ ذَاتْ اَنْوَاطٍ) ئیتر پیغه مبهر ﷺ فه رموی: سُبْحَانَ اللّٰهِ هَذَا كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسٰى [قَالُوا يَمْوَسٰى اَجْعَل لَّنَا اِلٰهًا كَمَا هُمْ ءَالِهَةٌ] (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهٖ لَتَرَكِبَنَّ سُنَّةً مِّنْ كَانَ قَبْلِكُمْ). ئه م دوو به سه رهاته ش به لگه ن له سهر ئه وهی که ههردو پیغه مبهر (موسی) و (محمد) یش (عليهما الصلاة والسلام) زۆر به توندی به رپه رچی ئه و گوتانه یان داوه ته وه.

گومانی دهیه م:

ده لئین ئه و گوته یه ی که نه وهی ئیسرائیل به موسایان گوت ﴿اَجْعَل لَّنَا اِلٰهًا كَمَا هُمْ ءَالِهَةٌ ﴿١٣٨﴾﴾ وه ئه و گوته یه ی که ئه سحابه کان به پیغه مبهریان گوت ﷺ: (اَجْعَلْ لَنَا ذَاتْ اَنْوَاطٍ كَمَا هُمْ ذَاتْ اَنْوَاطٍ) خو پیی کافر نه بوون.

وهلامی گومانی دهیه م:

سه حابه کان وه ههروه ها نه وهی ئیسرائیل له پاش ئه وهی که پیغه مبهره کانیان به رپه رچیاندا نه ئیتر وایان نه گوته وه، چونگه گومانی تیدانییه ئه گه ر له دوا ی ئه و پودا وهش وایان بگوتبایه پیی کافر ده بوون، وه ههروه ها سه حابه کانیش ئه گه ر به گوئی فه رمانی پیغه مبهریان ﷺ نه کردایه و هه ر به رده وام بونایه ئه و کافرده بوون.

گومانی یازدهیه م

ده لئین: له حه دیسدا هاتوو ه که پیغه مبهری خوا ئینکاری له ئوسامه ی کوپی زهید کرد که هه رکه س گوتی (لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ) نابیت له دوا ی ئه وه بیکوژیت، ههروه ها له فه رموو ده تر دا هاتوو ه که پیغه مبهر ﷺ

دہ فہرمویت: (امْرُتُ أَنْ اِقَاتِلِ النَّاسَ حَتَّى یَقُولُوا : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واتا فہرمانم پیکراوہ دژی خہلک بجہنگم تاکو دہلین ہیچ پہرستراویک شایستہی پہرستن نییہ اللہ نہبیٹ. وہ فہرمودہی ترمان زورہ لہوبارہیہ وہ کہ ہرکس شایہ تومانی ہینا نابیٹ بکوژریٹ.

وہ لہمی گومانی یازدہیہم:

پیغہمبہری ﷺ لہ دژی جولہ کہ جہنگاوہ وہ بہ دیلیشی گرتوون، لہگہل نہوہ شدا دہیانگوت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وہ لہدوای نہویش ہاوہ لان جہنگان دژی ہوزی (بِنِي حَنِيفَةَ) کہ شایہ تمانیان دہہینا و نویرتیاندہ کرد و پوژوشیان دہگرت و پیشیان دہگوترا موسولمان. وہ نہو کومہلہی کہ علی کوری نہ بوتالب لہناوی بردن ہر شایہ تمانیان دہہینا.

وہ ہر وہ ہا ہرکس سیک نکولی لہ زیندوبونہ وہ بکات پیی کافر دہبیٹ و دہبیٹ بکوژریٹ، ہرچہندہ شایہ تومانیش بینیت، ہرکس سیکش نکولی لہ یہکیک لہ پایہکانی ئیسلام بکات پیی کافر دہبیٹ ہرچہندہ شایہ تمانیش بینیت.

باشہ چون شایہ تمان ہلڈوہ شیتہ وہو سودی نامینی بؤ خواوہنہ کہی نہگہر نکولی لہ یہکیک لہ فہرعی دین بکات، کہچی سود دہگہیہ نیٹ بہ خواوہنہ کہی نہگہر نکولی لہ تہو حید بکات کہ بنہمای ئاینی سہرجہم پیغہمبہرانہ.

دہربارہی نہو فہرمودہیہش کہ ئوسامہی کوری زہید دوا یہکیک لہ ہاوہ لپہیدا کہرہکان دہکے ویت نہویش دہلیت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) کہچی ئوسامہ ہر دہیکوژریٹ، نہوہ لہبہر نہوہ بووہ کہ وای زانیوہ بہ دلسوزی و لہ دلہوہ نہیگوتووہ تہنہا بؤ خودہربازکردن گوتویہتی، (پاشان پیغہمبہر ﷺ سہرزہ نشتی دہکات لہسہر نہو کارہی) نہم پوداوہ نابیت بہ بہلگہی نہوہی ئیتر ہرکس سیک گوتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) موسولمانہ و کوشتنی دروست نییہ، بہلکو بہلگہی نہوہی تیدایہ کہ ہرکس سیک گوتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وازی لی دہہینریٹ پاشان تہماشای دہکریٹ تا پون دہبیٹہوہ کہ راست دہکات یان نا، بہلگہ شمان بؤ نہم وتہیہ نہو ئایہ تہیہ کہ خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا

[النساء] ﴿٩٤﴾

واتہ: نہی گہلی خاوہن باوہران! ئیوہ وختی بؤ خہزا بہ ریڈا دہرون، ہموو شتیک لیکدہنہوہ.

فَتَبَيَّنُوا واتہ: (فتبتوا)، نہمہش نہوہ دہگہیہ نیٹ نہگہر یہکیک بہ زمان شایہ تمانی ہینا و بہ کردہوہ پیچہوانہی بنہماکانی ئیسلام دہجولایہوہ، نہوہ پیویستہ بہ گویرہی کردہوہ کہی مامہلہی لہگہل

ده‌کریت و ده‌کوژریت، جا ئە‌گەر به‌گوێره‌ی کرده‌وه‌ی خۆی نه‌بوايه ئە‌وا له‌و ئایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموویت ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ئە‌و رونکردنه‌وه‌یه هه‌یج سویدیکی نه‌ده‌بوو.

وه ئە‌و فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموویت: (أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَثْبُتُوا : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وتای فه‌رموده‌که ئە‌وه‌یه که هه‌رکه‌س گوتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پێویسته وازیلێبھێنریت تاکو حاڵی پونده‌بیته‌وه، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ چونکه ئە‌گەر گومانکرا له ئیسلامه‌تی یه‌کیک ئە‌وه پێویست به‌و وردبونه‌وه‌یه ده‌کات، به‌لام ئە‌گەر زانرا ته‌نها بۆ خۆ پاراستن له کوشتن ده‌یلت و هه‌یجی تر ئە‌وا ئیتر پێویست به‌ ورد بونه‌وه و به‌دواداچون ناکات چونکه خۆی حاڵی خۆی پون کردۆته‌وه.

وه ئە‌وه‌ش بزانه هه‌ر ئە‌و پێغه‌مبه‌ره‌ی که به ئوسامه‌ی گوت: کابرات کوشت سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی شایه‌تمانیشی هه‌ینا؟ وه فه‌رمویه‌تی فه‌رمانم پێکراوه له‌گه‌ڵ خه‌لک بجه‌نگم تاکو ده‌لین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ) هه‌ر ئە‌و پێغه‌مبه‌ریه که فه‌رمانی داوه به‌کوشتنی خه‌وارجه‌کان، وه‌فه‌رمویه‌تی: (أَيْنَمَا لَقَيْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ). واته: له‌هه‌ر شوێنێک بینیتان ده‌ست به‌جی بیانکوژن.

له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا خه‌وارجه‌کان نوێژیان ده‌کرد و زیکیان ده‌کرد و قورئانیان ده‌خویند، و له ئە‌سحابه‌کانه‌وه رضي الله عنهم فی‌ری دین ده‌بون که چی ئە‌و کرده‌وانه‌یان هه‌یج سویدیکی پی نه‌ده‌گه‌یاندن، چونکه ئیمان به‌ته‌واوه‌تی نه‌چو‌بووه دلایانه‌وه، ته‌نها به‌ده‌م و زمان موسولمان بوون بۆیه له پیناسه‌یاندا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: (لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ). واته ئیمانکه‌یان له‌قورقورپه‌راگه‌یان تیناپه‌ریت.

گومانی دوازدهیه‌م

ده‌لین خۆ له‌ رۆژی دوایدا خه‌لک داوای فریاکه‌وتن له پێغه‌مبه‌ران ده‌که‌ن یه‌ک له‌ داوای یه‌ک (آدم، نوح، إبراهیم، موسی، عیسی)‌علیهم‌سلام، هه‌موو بیانونو ده‌هه‌یننه‌وه تاکو دینه‌ لای پێغه‌مبه‌ری خۆمان ﷺ، ئە‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئە‌وه‌یه که داوای فریاکه‌وتن (الاستغاثة) له‌ غه‌یری خوا نابیت به‌هاوه‌لدانان.

وه‌لامی گومانی دوازدهیه‌م:

بزانه که داوای فریاکه‌وتن له‌ دروستکراوه‌کان به‌مه‌رجیک ئە‌و یارمه‌تییه له‌ توانایاندا بیت ئاساییه، وه‌ک خوای گه‌وره له‌ چیرۆکی موسا پێغه‌مبه‌رداا ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَسْتَعِثُّهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ [القصص] واته: ئە‌وی هه‌ورپه‌گه‌زی خۆی بوو، دژی کاورا نه‌یاره‌که هانای پی برد.

وه ئە‌و خه‌لکه‌ش له‌ رۆژی دوایدا داوای فریاکه‌وتن له پێغه‌مبه‌رانه‌ ناکه‌ن تاکو پێغه‌مبه‌ران خۆیان نا‌په‌هه‌تیان له‌سه‌ر که‌م بکه‌نه‌وه، به‌لکو داوای یارمه‌تیان لیده‌که‌ن که شه‌فاعه‌تیان بۆبکه‌ن خوای گه‌وره

ئەو سزایەیان لە سەر کەم بکاتەو، بێ گومان جیاوازیەکی زۆریش ھەیە لە نیوان ئەو دو داواکاریەدا، کەواتە ئەو داواکاریەیان دروستە ھەرۆک چۆن ئەسحابەکان داویان لە پیغەمبەر دەکرد کاتیەک لە ژياندا مابوو کە دوایان بۆ بکات، بەلام لە دواى وەفات کردنى ئەو ھەرگیزاوەرگیز نەچونەتە سەر قەبرە کەى و داواى دوعاى لیبکەن، بەلکو پیشینە باشەکانمان (السلف الصالح) نکۆلیان لەو ش کردووہ کە لە لای گۆرە کەیدا لە خوا بپارێینەوہ چجای پارانەوہ لە خوێ؟

چونکە لە راستیدا ھیچ رێگرییەک لەوہدا نییە کە بجیتە لای پیاوباشیک و داواى لى بکەیت کە دوعات بۆ بکات، بەلام بەمەرجیک ئەویش نەکریت بە بەشیک لە دین و ھەمیشە کەسیکی پیاوباشى بینى یەکسەر بلیت دوعاى خیرمان بۆ بکە، پیشینانمان بەو شیوہیەیان نەکردووہ، بۆ ئەوہى پشت نەبەستریت بە دوعاى کەسانى جگە لە خوێ، چونکە وەک زانراوہ ھەرکەسیک خوێ بۆ خوێ بپارێتەوہ لە خوا و داواى پێداویستى کەانى لیبکات ئەوہ زۆر لە دوعاى کەسانى تر باشترە بۆی چونکە دوعا پەرسەنیکیە و مرۆف پێی لە خوا نزیك دەبیتەوہ.

گومانی سیازدەبەم

دەلێن: لە چیرۆکی بەسەرھاتی ئیبراھیم پیغەمبەرداا کە فریدرایە ناو ئاگرە کەوہ، جوبرا ئیل ھاتە لای و گوتى (أَلَيْكَ حَاجَةٌ؟) ھیچت پێویست نییە؟ لەوہ لامدا فەرموی: (أَمَّا إِلَيْكَ فَلَا.) نەخیر ھیچ پێویستى کەم بەتۆ نییە. ئەمە دەبیتە بەلگەى ئەوہى کە داواى فریاکەوتن لە جوبرا ئیل ھاوہلدانان نییە، چونکە ئەگەر وابوایە ئەو جوبرا ئیل وای پێ نەدەگوت.

وہلامى گومانی سیازدەبەم:

بزانی کە جوبرا ئیل شتیکی بە ئیبراھیم گوتووہ کە لە توانیدا بیت پێی ھەلسیت، چونکە ئەگەر خواى گەورە فەرمانى بە جوبرا ئیل بکردایە ئەو ئیبراھیمی پزگار دەکرد، چونکە خواى گەورە توانایەکی زۆرى داوہ بە جوبرا ئیل، وەک چۆن لە قورئانى پیرۆزدا وەسفی دەکات بە: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ [النجم] واتە: فرشتەى فرە توانا فیری کرد.

بۆیە ئەگەر خواى گەورە فەرمانى پێ بکردایە کە ئاگرە کە و چى لە دەوریدا یە ھەلبگریت و فرییدا بۆ پۆژھەلات یان پۆژئاوا ئەوہ بیگومان دەیتوانى بیکات، یا ئەگەر خواى گەورە فەرمانى پێ بکردایە ئیبراھیم پیغەمبەر ھەلبگریت و بیبات بۆ شوینیکی دوورە دەستی بیباوہرەکان ئەوہ بیگومان دەیتوانى بیکات، یا خواى گەورە فەرمانى پێ بکردایە ھەلبگریت و بیبات بۆ ئاسمان ئەوہ بیگومان دەیتوانى. ئەمەش لەوہ

ده‌چیت که کابرایه‌کی ده‌وله‌مه‌ند بیټ بۆلای که‌سیکی هه‌ژارو پیی بلّیت: پیویستت به‌پاره‌نییه؟ ئیتر ئایا به‌قهرز بیټ یان پیی ببه‌خشیت یان به‌هر شیوه‌یه‌ک بیټ، جا بیگومان له‌توانایدا هه‌یه‌بۆیه‌ئه‌گه‌ر کابرای هه‌ژار بلّیت به‌لی پیویسم پییه‌تی شتیکی پاره‌م به‌دیه‌تی، ئە‌مه‌هیچ کاتیکی به‌هاوه‌لدانان دانانریت.

کۆتایی:

ئیترا که وه‌لامی ئه‌و گومانانه‌مان زانی، پیویسته ئه‌وه بزانیته که مرۆف ده‌بیټ یه‌کخواناس (موحد) بیټ به‌دل و زوبان و کرده‌وه‌کانی، جا هه‌رکه‌س بلّیت یه‌کخواناسم ته‌نهما به‌دل به‌لام به‌ده‌م و به‌کرده‌وه‌ وانه‌بیټ، ئه‌وا راست ناکات له‌و بانگه‌شه‌یه‌یدا، چونکه یه‌کخواناسین به‌دل، کردار و گوفتاری لیده‌خواریت، چونکه پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمویت: (أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْعَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ).

واته: ئه‌ی نازانن که پارچه‌گۆشتیک له‌له‌شی مرۆفدا هه‌یه‌ئه‌گه‌ر ئه‌و پارچه‌یه‌باشبیټ ئه‌وا هه‌موو لاشه‌که باش ده‌بیټ وه‌ئه‌گه‌ر خراپ بیټ ئه‌وا هه‌موو لاشه‌ی خراپ ده‌بیټ، ئه‌ی نازانن ئه‌و پارچه‌یه‌دلّه؟ جا ئه‌گه‌ر ئه‌وکه‌سه وه‌کو ده‌لّیت ته‌نهما به‌دل یه‌کخواناس بیټ به‌لام به‌کردار و گوفتار وانه‌بیټ ئه‌وه باوه‌رپونه‌که‌ی وه‌ک باوه‌رپه‌که‌ی فیرعه‌ون وایه، چونکه ئه‌ویش باوه‌ری ته‌واوی هه‌بوو به‌راسته‌یه‌کان و ده‌یزانین به‌لام له‌به‌ر که‌لله‌ره‌قی خۆی هه‌ر له‌سه‌ر گومراییه‌که‌ی خۆی مایه‌وه‌ و بانگه‌شه‌ی خواجه‌تی ده‌کرد، چونکه ده‌رباره‌ی فیرعه‌ون خواجه‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَيْقِنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾﴾ [النمل]

واته: هه‌رچه‌ند له‌دلی خۆیاندا هه‌موویان به‌راسته‌ی ده‌زانی، خۆبه‌زل زانی و ناهه‌قی، بوونه‌هۆی حاشا کردنیان. جا بروانه‌پاشه‌رۆژی به‌دغه‌ره‌کان به‌کوی گه‌یشت!

هه‌روه‌ها خواجه‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت موسا پیغه‌مبه‌ر به‌فیرعه‌ونی گوت: ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ

إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ ﴿١٠٢﴾﴾ [الإسراء]

واته: گوتی: تۆ خۆت سوور ده‌زانی ئە‌م شتانه‌که‌وا زه‌ق له‌به‌ر چاوانن، هه‌ر داهینه‌ری زه‌وین و عاسمانه‌کان نارده‌وونیه‌خوار.

وه‌ئه‌وه‌ش نابیټ به‌به‌هانه‌بۆ ئه‌وکه‌سانه‌ی له‌دله‌وه‌راسته‌ی یه‌کخواناسی بۆ پون بۆته‌وه‌به‌لام له‌به‌ر هه‌ندیکی شت ئاشکرای ناکات وه‌کو ترسان له‌ده‌وربه‌ره‌که‌یان، وه‌ئه‌وجۆره‌شتانه‌بۆی نابن به‌به‌هانه‌له‌لای خواجه‌ی گه‌وره چونکه پیویسته له‌سه‌ر هه‌موکه‌سیکی که‌ره‌زامه‌ندی خواجه‌ی گه‌وره بخاته‌پیش ره‌زامه‌ندی هه‌موکه‌سیکه‌وه، هه‌رچه‌نده‌پیشیان ناخۆش بیټ.

وہ زوربہی سہرانی کوفر راستییان زانیوہ بہ لآم لہ بہر کہ للہ پرقی دژایہ تیان کردوہ، وہک خوی

گہورہ دہ فہرمویت: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ [الانعام]

واتا: ئەھلی کتیب ھەر وہک کورہکانی خویمان باش دەناسن، پیغەمبەریش وا دەناسن.

ھەر وہا دہ فہرمویت: ﴿أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ﴾ [التوبة]

واتا: نیشانەکانی خودایان بە نرخیکی ھندک فرۆت؛ ئەوسا رینگەیی خودایان بەست. ئاکاری زۆر خراب دەکەن.

وہ ھەدیك بەھانەیان دەھینایەوہ کہ لەلای خوی گہورہ ناخوات وہک ترسی لە دەستدانی دەستەلات و سەرکردایەتی.

وہ سزای زانیی راستی و کاریپنەکردنی زۆر سەخت ترە لە سزای ئەوہی کہ نازانیت، چونکہ نەزان چاوپۆشی لیدەکریت تا راستیەکی بۆ پون دەبیتهوہ بە پیچەوانەیی خو بەزل زانەکانەوہ کہ راستی دەزانن و دژایەتی دەکەن، ھەریۆیە جولەکەکان غەزەب لیگیراوبوون (المعصوب علیہم) چونکہ راستییان دەزانی و شوینی نەدەکەوتن، بە لآم گاوردەکان گومرابوون (الضالین) چونکہ راستیەکیان نەدەزانی، ھەرچەندە لە پاش ھاتنی پیغەمبەری خویمان ﷺ گاوردەکانیش ھەر وہک جولەکەکان بون بە غەزەب لیگراو چونکہ حەقەکیان زانی و شوینی نەکەوتن.

ھەورەھا کارکردن بە یەکخووناسی بە بی زانیاری و چەسپانی لە دڵدا دەبیته دوپوویی (النفاق) دوپوویی لە

بیباوہری خرابترە چونکہ خوی گہورہ دہ فہرمویت: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ

لَهُمْ نَصِيرًا﴾ [النساء]

واتە: دیارە ئەو کەسانەیی دوپوون، وان لە قاتی ھەر بەرەژیری دوژەھ.

خو پەنامان بدات، واللہ اعلم.

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ أجمعین.